

Andante.

F. Rung.

1. Lil - le, rø - de Røn - ne - bær! Lil - le, sø - de Hjer - tenskær!
2. Lil - le, hvi - de Ros - ma - rin! Lil - le, bli - de Kæ - rest min!

p *tranquillamento* Tænk, i Dag ved Kir - ke - fe - sten blev der lyst for os af Præ - sten.
Tænk, i Dag om ot - te Da - ge er du min og jeg din Ma - ge.

Lil - le, rø - de Røn - ne - bær! Lil - le, sø - de Hjer - tens - kær!
Lil - le hvi - de Ros - ma - rin! Lil - le, bli - de Kæ - rest min!

(Czekisk Folkevisse
ved Thor Lange.)

175. Lysets Engel gaar med Glans.

Andante.

C. E. F. Weyse.

1. Ly - sets En - gel gaar med Glans gen - nem Him - mel - por - te.

For Guds En - gels Straa - le - krans flyg - ter al - le Nattens Skygger sor - te.

2. Sol ser over Verden ud
med Guds Lys i Øje.
Sel Vorherres Sendebud
gaar med gyldne Skyer i det høje.

3. Englen spreder over Jord
Glansen fra Guds Himmel;
i sin Kaabes Straaleflor
favner han al Verdens glade Vrimmel.

4. Sol ser ind i Slot og Vraa,
ser paa Drot og Tigger,
ser til store, ser til smaa,
kysser Barnet, som i Vuggen ligger.

5. Os han ogsaa favne vil,
Englen i det høje;
os han ogsaa smiler til,
Englen med Guds Himmelglans i Øje.

6. Os har og Vorherre kær,
ingen Sjæl han glemmer;
i hvert Solglimt Gud er nær
og vor glade Morgensang fornæmmer.